

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Daniela Hudáka, v trestnej veci obvineného **Ing. P. B.**, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 26. januára 2011 v Bratislave, o návrhu obvineného na odňatie a prikázanie veci, podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obvineného Ing. P. B., sp. zn. 2 T 132/2010, **s a n e o d n í m a**
Okresnému súdu Senica.

O d ô v o d n e n i e

Na základe obžaloby Krajskej prokuratúry v Trnave z 8. novembra 2010, č. k. Kv 34/10-50, podanej 9. novembra 2010 na Okresný súd Senica, sa na tomto súde pod sp. zn. 2 T 132/2010 vedie trestné stíhanie proti obvinenému Ing. P. B., štátnemu príslušníkovi Českej republiky, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Obvinený písomným podaním z 1. decembra 2010 (č. l. 348-349) navrhol, aby táto trestná vec bola Okresnému súdu Senica odňatá a prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava I. Návrh odôvodnil tým, že voči sudkyňi Okresného súdu Senica JUDr. Márii Piusovej podal námietku zaujatosti, nakoľko táto ako sudkyňa pre prípravné

konanie rozhodovala o jeho vzatí do väzby a teraz má ako predsedníčka senátu rozhodovať o obžalobe.

V návrhu uviedol, že sa nemieni podrobiť „inkvizičnému súdnemu konaniu sudkyňi, ktorá sa javí ako opisovateľka návrhov prokurátorov a ich želaní mať – i keď často oprávnené – obvinených v pevnosti Leopoldov“.

Ďalej poukázal, že 26. novembra 2010 podal na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky podnet na odovzdanie jeho trestného stíhania do Českej republiky, pričom podľa jeho zistení „na Okresnom súde v Senici nemajú ani potuchy, ako sa takáto procesná záležitosť rieši“ a keďže skúsenosti s odovzdávaním trestného stíhania do cudziny má Okresný súd Bratislava I, je dôvod na prikázanie veci tomuto súdu.

Na záver návrhu obvinený pripustil, že zrejme porušil záujem chránený Tr. zák. na území Slovenskej republiky, navyiac ako občan iného štátu, čo však neznamena, že má byť podrobený „akémusi justičnému divadlu, ktoré tu predvádzajú „nezavislí a nestranní sudcovia“, ktorí však len vykonávajú rozhodnutia prokurátorov a policajných štruktúr“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený obom okresným súdom (nakoľko ich obvody sa nachádzajú v obvodoch rôznych krajských súdov) po predložení veci preskúmal návrh na odňatie a prikázanie veci a zistil, že tento návrh nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Dôležitými dôvodmi v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., ktoré zákon bližšie nedefinuje, sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatel'a a ostatných občanov a čo najrýchlejšie prejednanie veci. Medzi dôvody svedčiace pre odňatie veci príslušnému súdu, patrí tiež požiadavka zabezpečenia nezaujatého spravodlivého rozhodnutia v prípadoch, kedy sú vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu. Takéto prípady sú však výnimočné a netýkajú sa posudzovanej veci.

Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Účelom práva priznaného podľa tohto ustanovenia je zabezpečiť občanovi, aby ochranu jeho právam poskytol sudca ako predstaviteľ tej zložky súdnej moci, ktorá má právomoc o veci konať, a aby ochranu práva v rámci súdnej moci poskytol sudca zo súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný (II. ÚS 87/01). Za zákonného sudcu treba pokladať sudcu určeného v súlade s rozvrhom práce. Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por.

Z obsahu predloženého spisového materiálu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Dôležitým dôvodom odňatia a prikázania veci nemôže byť skutočnosť, že obvinený sa nestotožní s osobou predsedu senátu alebo, že má ničím neodôvodnené pochybnosti o skúsenostiach príslušného súdu s konaním podľa piatej časti Tr. por. Na nápravu prípadných pochybení v rozhodovacej činnosti súdov slúžia výlučne riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktorými sa obvinený môže domáhať preskúmania jednotlivých rozhodnutí v jeho trestnej veci.

Medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci inému súdu nemožno zaradiť ani okolnosť, že o obžalobe má rozhodovať sudca, ktorý v prípravnom konaní rozhodoval o väzbe obvineného, pretože táto skutočnosť nie je zákonným dôvodom pre vylúčenie sudcu z úkonov trestného konania, ako to už v posudzovanej veci uviedol Krajský súd v Trnave v uznesení zo 14. decembra 2010, sp. zn. 5 Tos 205/2010.

Pokiaľ obvinený v návrhu na odňatie a prikázanie veci argumentuje snahou docieľiť, aby bol trestne stíhaný v Českej republike, nutno podotknúť, že je vecou úvahy príslušného súdu, či v štádiu po podaní obžaloby dá podnet na odovzdanie trestnej veci do cudziny, pričom o podaní žiadosti o odovzdanie trestného konania do cudziny prináleží rozhodnúť ministromi spravodlivosti. Na základe takejto žiadosti potom o prevzatí trestnej veci z cudziny s konečnou platnosťou rozhodujú príslušné justičné orgány Českej republiky (viď § 447 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním).

Najvyšší súd Slovenskej republiky navyše upozorňuje obvineného Ing. P. B., že aj keď Trestný poriadok, Ústava Slovenskej republiky ako aj medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách poskytujú každému trestne stíhanému na území Slovenskej

republiky široký rozsah oprávnení v procesnom postavení obvineného, t. j. aj právo namietat' zaujatost' sudcu, resp. právo podať návrh na odňatie a prikázanie veci inému súdu.

Uplatnenie týchto zákonných práv však nesmie sklznúť do spôsobu, ktorý znevažuje a uráža sudcu, resp. sudcov tak, ako to prezentuje obvinený vo svojich podaniach.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. januára 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková